

легко, імпульсивно, для дорослих – зважено, обдуманно), роль в ухваленні рішення (для дітей – вибір, ініціатива, для дорослих – поступка, купівля). Для успішної реалізації концепції дитячого маркетингу потрібно враховувати та вміти поєднувати інтереси дітей та їх батьків, знаходити компроміс між бажанням батьків придбати для своєї дитини якісний корисний товар за доступною ціною та між схильністю дітей обирати модні продукти з рекламних звернень.

Література: 1. Березовская Н. Взрослые проблемы детских брендов. Что необходимо для того, чтобы создать успешный бренд для детей/ Н. Березовская // Зеркало рекламы. – 2004. – № 7. – с. 15-18. 2. Березовская Н. Детский брендинг: между двух огней (особенности детской и родительской аудитории)/ Н. Березовская // Маркетинг и реклама, 2005. - №1. – с. 31-34. 3. Березовская Н. Детский маркетинг: правила игры / Н.Березовская // Отдел маркетинга. – 2005. – № 2. – с.29-32. 4. Бондарь М. Осторожно, дети! / М. Бондарь // Контракты. – 2008. – № 21. – с. 14-19. 5. Коптюх О. Діти – особливий споживач (нові потенціали ринку) / О. Коптюх // Маркетинг в Україні, 2002. - №6. – с. 41-44. 6. Иванов П. Капризные бренды / П. Иванов // Секрет фирмы. – 2003. – № 6. – с. 33-39. 7. Молчанов И. Детская реклама. [Цит.10.10.2012], доступный з: <http://xpomo.com/ruskolan/tolpa/deti_02.htm> 8. Муравьева О. детские товары: особенности трейд-маркетинга/ О. Муравьева // Маркетолог. – Москва, 2011. - №3(137). – с. 4-5. 9. Раздобреева П. Детское время / П. Раздобреева // Маркетолог. – Москва., 2010. - №2. – с.13-15. 10. Ткачев О. маркетинг детских товаров: три главных вопроса / О. Ткачев // Маркетолог. – Москва., 2010. - №2. – с.9-12. 11. Царев А. Продвижение детских товаров. 10 нюансов. [Цит.12.10.2012], доступный з: <<http://www.advertology.ru/article104583.htm>>

*Двигун С.М.,
здобувач кафедри державного управління та місцевого самоврядування АМУ,
м. Київ, Україна*

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Проблеми організації та здійснення державного фінансового контролю зовнішньоекономічної діяльності з метою підвищення його ефективності знаходяться у площині загальнодержавних проблем і вимагають нагального їх вирішення через удосконалення всієї системи державного фінансового контролю та її окремих складових, а саме: сукупності суб'єктів та об'єктів контролю, видів, форм, способів і методів його здійснення, спрямованих на досягнення мети.

Таким чином, нині як ніколи загострюється надзвичайно важливе питання здійснення повного й об'єктивного контролю у сфері ЗЕД, що є одним з найважливіших національних пріоритетів і вимагає посиленої уваги представників владних структур, політичних партій, науковців, широкої громадськості. Забезпечення економічної безпеки є гарантом державної незалежності України, умовою її прогресивного економічного розвитку і зростання добробуту громадян.

Роль митних органів, основним завданням яких є захист економічних інтересів України при здійсненні зовнішньоекономічної діяльності є надзвичайно великою. Саме на них покладено основний тягар як по наповненню державної скарбниці, так і по забезпеченню економічної безпеки країни, в тому числі шляхом вдосконалення системи митного контролю.

Теоретичні аспекти організації та проведення митного контролю з використанням прогресивних методів для підвищення його ефективності досліджували представники вітчизняної і зарубіжної економічної науки: П.Пашко, С.Терещенко, В.Шлемко та І.Бінько, С.Науменко, О.Доронін, І.Рушайло, Р.Ронін та інші. Проте, незважаючи на те, що за оцінками різних експертів масштаби тіньової економіки складають 30 – 70% валового внутрішнього продукту, і не останню роль в цій частці відіграють „сірі” та „тіньові” схеми пов'язані з експортно-імпортними операціями, питання контролю за діяльністю суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності з боку митних органів недостатньо повно розглянуті в науковій літературі [1, с. 233].

Необхідність проведення досліджень у даному напрямі зумовлена тим, що в сучасних умовах розвитку суспільства питання зменшення „тіньових” обороток набуває все більшого значення й особливо у контексті здійснення такого контролю за діяльністю суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності з боку митних органів.

Тож визначимо основні напрями удосконалення проведення перевірок суб'єктів підприємницької діяльності з боку митних органів та шляхи підвищення ефективності фінансового контролю суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності. З цією метою зупинимося на таких ключових питаннях:

- окреслимо коло загроз у сфері зовнішньоторговельної діяльності, що вимагає організації особливо ретельного контролю зі сторони держави для захисту своїх інтересів;
- розглянемо види державного фінансового контролю, що можуть проводитися митними органами та проблеми його здійснення;
- проведемо аналіз стану організації та проведення перевірок суб'єктів підприємницької діяльності представниками митних органів;
- визначимо напрями удосконалення державного фінансового контролю для підвищення ефективності зовнішньоекономічної діяльності.

Очевидно, що державний фінансовий контроль зачіпає різні аспекти діяльності держави, зокрема його зовнішньоекономічну діяльність, та є за своїм статусом системою вищого рівня в порівнянні з системами митного і податкового контролю. Проте, відповідь на питання, яке місце ці види контролю займають в системі державного фінансового контролю представляється далеко неоднозначною. На нашу думку можна розглядати два підходи. Перший ґрунтується на розгляді як митного, так і податкового контролю як системи перевірки комплексу складних питань, пов'язаних з реалізацією митно-податкової політики держави, що здійснюється спеціальними державними органами створеним у системі державного фінансового контролю. Другий підхід припускає розмежування завдань, що стоять перед кожним окремим органом контролю з перевірки зовнішньоторговельної діяльності, у тому числі перед митними та податковими органами, не виділяючи такі види контролю в самостійний напрям.

На сьогодні в Україні застосовується другий підхід до організації та здійснення митно-податкового контролю ЗЕД, який, як підтверджують результати дослідження, є не ефективним. На наше глибоке переконання, другий підхід в умовах, коли успіх інтеграційних перетворень значною мірою залежить від успішної реформи митно-податкової політики, системи державних митних і податкових органів помилковий і веде до недооцінки значущості митно-податкового контролю в процесі підвищення ефективності використання ринкових механізмів економічного розвитку.

У той же час, ще раз наголосимо, що офіційна концепція державного фінансового контролю ще чітко не сформульована, а, отже, достеменно не визначена державна політика відносно системи митно-податкового контролю, що є його складовою частиною. На сьогодні є лише певні зачатки реорганізації існуючої системи економічного контролю в Україні до належного рівня, через створення системи державного фінансового контролю нового зразка. Отже, так чи інакше, удосконалення організаційно-правової структури системи митного та податкового контролю зовнішньоекономічної діяльності тісно пов'язане з удосконаленням всієї системи державного фінансового контролю.

В умовах розвитку інтеграційних процесів визначення стратегії і тактики митно-податкової політики та контроль за їх реалізацією стають найважливішими функціями держави. У цій ситуації створення адекватної системи митно-податкового контролю є однією з неодмінних умов успіху економічних реформ. Інтеграційні процеси, що відбуваються в світовій економіці, розширення Європейського союзу на схід обумовлюють зміну зовнішньоекономічної політики України. В даний час державою робляться кроки, направлені на створення сприятливого інвестиційного клімату для іноземного капіталу, забезпечення додаткових гарантій захисту прав власності, спрощення процедур митного оформлення і ін. Крім того, ведуться активні переговори про можливість створення зони вільної торгівлі з країнами Європейського Союзу. У зв'язку з цим, стає очевидною необхідність проведення досліджень з адаптації методів, процедур і методик митно-податкового контролю до мінливих умов здійснення зовнішньоекономічної діяльності господарюючих суб'єктів.

Побудова ефективної системи митно-податкового контролю припускає всебічне вивчення її властивостей, можливостей, слабких сторін, організаційно-структурного забезпечення. Ці дослідження необхідні для формування стратегії функціонування контролюючих структур, вдосконалення технологій проведення державного контролю.

Одним з основних напрямів розробки організаційно-методичних положень митно-податкового контролю є розробка конкретних методик проведення контрольних заходів відносно порівняно нових у вітчизняній практиці об'єктів оподаткування.

Література: 1. Письмаченко Л. М. Проблеми нетарифного регулювання зовнішньо-економічної діяльності та напрями їх вирішення / Л. М. Письмаченко. // Актуальні проблеми реформування державного управління в Україні : матеріали щоріч. Міжнар. наук.-практ. конф. (20 січ. 2006 р., Львів) / За наук. ред. Я. Й. Малика: у 2 ч. – Л. : ЛРІ ДУ НАДУ, 2006. - Ч.2. – С. 232-237.

*Іванова М.І.,
к.е.н., доцент кафедри менеджменту виробничої сфери Державного ВНЗ «НГУ»,
м. Дніпропетровськ, Україна*

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ДІЄВИХ ЛОГІСТИЧНИХ СИСТЕМ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

На сучасному етапі поняття логістики включає організацію, планування і управління транспортними, постачальницькими, складськими операціями і різними комунікаціями підприємства. Проте в ширшому сенсі під логістикою розуміється організація взаємодії і спільне планування різнорідних за своєю природою господарських процесів і систем. В науковій літературі логістика – це процес планування, реалізації і контролю технологічно і економічно ефективних операцій накопичення, зберігання, транспортування і передачі сировини, напівфабрикатів, готової продукції і відповідної інформації від місця виробництва до місця споживання з метою максимального задоволення вимог споживача [1]. Одним з базових понять логістики є поняття логістичної системи. Різні види систем забезпечують функціонування економічного механізму. Серед них слід виокремити логістичні. Світова практика створення логістичних систем управління виявила, що логістичні принципи управління виробництвом і роботою підприємства в сучасних умовах можна розглядати як один з важливих магістральних напрямів нормалізації розвитку підприємств з метою посилення режимів економії трудових, матеріальних, грошових та енергетичних ресурсів, підвищення ефективності управління на різних рівнях, забезпечення потрібної кількості споживчих благ.

Логістична система – адаптивна система зі зворотнім зв'язком, яка виконує ті чи інші логістичні функції та операції. Вона, як правило, складається з кількох підсистем і має розвинуті зв'язки із зовнішнім середовищем [2]. Мета логістичної системи – доставка у задане місце необхідної кількості та асортименту товарів та виробів, максимально підготованих до виробничого чи особистого споживання при заданому рівні витрат [3]. Поряд з функціональними підсистемами, до яких відноситься закупівельна, виробнича, розподільча, логістична система має і забезпечуючі підсистеми (інформаційну, правову, кадрову тощо). Мета логістики – доставка вантажів «just in time» (точно в строк) при мінімальних витратах трудових та матеріальних ресурсів. Постачання матеріалів, сировини, готової продукції точно у строк позитивно впливає на функціонування усієї логістичної системи, дає змогу значно скоротити запаси на складах виробничих підприємств. Логістика повною мірою працює на споживача. Тому вважають, що реалізація функцій збуту у сфері логістики здійснюється через додержання шести умов: наявність вантажу, його якість, кількість, час постачання, витрати та пункт призначення. Для досягнення цього ефективно логістичні системи оптимізують матеріальні потоки, сприяють здійсненню комплексу заходів, пов'язаних з раціоналізацією тари та пакування, уніфікацією вантажних одиниць, у тому числі пакетизацією та контейнеризацією перевезень, налагодженням ефективною системи складування, оптимізацією кількості замовлень та рівня запасів, плануванням найвигідніших маршрутів переміщення вантажів на складських об'єктах підприємств та за їх межами на магістральному транспорті. Основу побудови та функціонування логістичної системи становить реалізація принципу системного підходу, що проявляється насамперед в інтеграції та чіткості взаємодії всіх елементів логістичної системи. Залежно від виду логістичних ланцюжків логістичні системи поділяються на системи з прямими зв'язками, гнучкі та ешелоновані.

Гнучка логістична система (flexible logistical system) – система, в якій доведення